

ZATERDAG
26 MAART
2022

OUDE KERK
HELVOIRT
19.00 UUR

OPEN KERK
VOORAF

HELVOIRT
Orgelspel

VIERDE ZONDAG VEERTIGDAGENTIJD
(ZONDAG LAETARE)

Thema

In het reine komen
met jezelf, met anderen en met God

Komende vieringen Open Kerk

Zaterdag 9 april 19.00 uur Palmпасen
Vrijdag 15 april 14.30 uur Goede Vrijdag
Zaterdag 16 april 19.00 uur Paaswake

Voor wie de vieringen van Open Kerk
mogelijk wil blijven maken:
NL 80 INGB 000 6232 091
t.n.v. Open Kerk Helvoirt

openkerkhelvoirt.nl

OPEN KERK

HELVOIRT

INTREDELIED

*Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik u horen mag met hart en ziel.*

Refrein: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (2x)

*Woord ons gegeven, God in ons midden,
toekomst en vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.*

Refrein: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (2x)

Dat wij niet leven, gevangen in leegte.

Dat wij niet vallen, terug in het stof.

Zend uw geest, dat wij worden herschapen.

Refrein: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (2x)

WELKOM

Toen de Coronacrisis zijn volle zwarte aan het verliezen was, raakte onze wereld opnieuw in rep en roer, door de agressieve inval van Rusland in Oekraïne. Een oorlog die alleen maar verliezers kent en ons aller bestaan op losse schroeven zet. Ook ons geloof raakt aan het wankelen. Waar blijft God, als we tenminste niet op voorhand willen claimen dat die wel aan onze kant zal staan? En kunnen we nog wel in het reine komen, met anderen, met God en met onszelf? Van harte welkom vanavond hier, omwille van elkaar en in Gods naam.

LIED

*Dat wij u horen, dat wij u leven,
mensen voor mensen, alles voor allen.*

Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.

Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Refrein: Wek uw kracht en kom ons bevrijden. (2x)

STILTE

Vervolgen wij nu met enkele momenten van stilte, waarin we de Onzienlijke de kans geven ons aan te raken en aan te spreken.

SCHULD EN VERGEVING

V. De nood die wij niet lenigen.

De helpende hand die wij niet toesteken.
De troost die wij niet brengen.

Het recht dat wij niet verschaffen.
De liefde die we niet tonen.
De trouw die we niet opbrengen.

De wonden die wij niet helen.
Het leven dat we schenden.
De nieuwe wereld van God
die wij alsmaar voor ons uitschuiven.

A. Het zij ons vergeven door wie er onder lijden en door God en Goed, de ziel en hartslag van ons leven.

BEZINNING EN LIED

G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is;
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

V. Veertigdagentijd
is ontwaken uit je winterslaap,
loskomen uit de beslotenheid van je eigen ik.

G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is;
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

V. Veertigdagentijd
is je ogen openen voor wat er gaande is
in het diepste van jezelf
en in onze door oorlog geteisterde wereld;
zicht krijgen op het Licht
dat hopelijk ooit nog zal opgaan aan de einder.

G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is;
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

V. Veertigdagentijd
is je eigen grond ompspitten,

het zaad van vrede en solidariteit laten
ontkiemen in je hart en overal om je heen.

G. *Alle leven is gegeven
door wie onze oorsprong is;
die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

GEBED

Onrecht, geweld –
machteloze onschuld
argeloze eenvoud
geslagen, verdreven.

Vertwijfeld, wanhopig –
alle vertrouwen
uitzicht van leven
beproefd, ondermijnd.

Waar halen we het vandaan
om overeind te blijven –
waar vandaan dan enkel van U
die in en met ons alles deelt en beleeft
tot we opgaan in uw vrede.

God, breek door al ons duister heen
en kom aan het licht in tijd en eeuwigheid.

A. Amen

(Peer Verhoeven)

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
in treur- en loflied
van U zijn blijven zingen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

EERSTE LEZING

Jona 3:1-4:1

Opnieuw richtte God zich tot de profeet Jona:
‘Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad,
om haar aan te klagen, want Ik heb gezien hoe haar
inwoners zich misdragen. En Jona maakte zich
gereed en ging naar Nineve, zoals de Eeuwige hem
had opgedragen.

Nineve was een reusachtige stad, ter grootte van drie dagreizen. Jona trok de stad in, één dagreis ver, en riep: ‘Nog veertig dagen, dan wordt Nineve weggevaagd!’ De inwoners van Nineve geloofden God: ze riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, hulde zich in een boetekleed.

Toen de profetie de koning van Nineve bereikte, stond hij op van zijn troon, legde zijn staatsiegewaad af en ging, gehuld in een boetekleed, op de grond zitten. En hij liet in Nineve omroepen: ‘Volgens bevel van de koning en zijn edelen is het niemand toegestaan te eten of te drinken, mens noch dier, rund noch schaap of geit. De dieren mogen niet grazen of water drinken. Iedereen, mens en dier, moet zich hullen in een boetekleed en luidkeels God aanroepen. Laat iedereen breken met zijn kwalijke praktijken en met het onrecht dat hij doet. Misschien dat God dan van gedachten verandert en afziet van zijn voornemen; wie weet zal Hij zijn woede laten varen, zodat wij niet te gronde gaan.’

Toen God zag dat zij inderdaad braken met hun kwalijke praktijken, zag Hij ervan af hen te treffen met het onheil dat Hij had aangekondigd, en Hij deed het niet. Dit wekte grote ergernis bij Jona en hij werd kwaad.

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
in smEEK- en dankgebed
tot U zijn blijven zingen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

HET EVANGELIE

Lucas 15:1-3.11-32

Alle tollenaars en zondaars kwamen hem opzoeken om naar hem te luisteren. Maar zowel de farizeeën als de Schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: ‘Die man ontvangt zondaars en eet met hen.’ Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis:

Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: ‘Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.’ De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver

land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: ‘Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.’ Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem. ‘Vader,’ zei zijn zoon tegen hem, ‘ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.’ Maar de vader zei tegen zijn knechten: ‘Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.’ En ze begonnen feest te vieren.

De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. De knecht zei tegen hem: ‘Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen.’ Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. Hij zei tegen zijn vader: ‘Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.’ Zijn vader zei tegen hem: ‘Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden.’

LIED

*Dat mensen de eeuwen door
bij tij en ontij
op U zijn blijven hopen –
het moet U, God, een wonder zijn
groter dan uw schepping,
groter dan de mens.*

*Ga in alles met ons mee.
Haal ons, God, door alles heen.*

OVERWEGING

Vergeven is altijd een kwestie van over en weer. Net als bij een tango zijn er minstens twee voor nodig: twee individuen, twee groepen en soms zelfs twee volkeren, zoals Russen en Oekraïners, die elkaars burens zijn. En voor gelovigen is er ook nog een derde in het spel, die we ‘God’ noemen of ‘Goed’ (met een hoofdletter). Aan het begin van onze vieringen vragen wij vergeving aan elkaar én aan God en Goed. Dat is niet zo vreemd, want zoals we een haast aangeboren besef hebben van God als Mysterie, als de Grond van ons bestaan, zo hebben we ook een intuïtief idee van het onderscheid tussen goed en kwaad. Als je dat verschil niet meer ziet, zit je er goed naast.

Vandaag hebben we twee verhalen gehoord over vergeving en verzoening, over in het reine komen met jezelf, met elkaar en met God. Het eerste verhaal gaat over Ninive, de hoofdstad van het machtige Assyrische Rijk in de zevende eeuw voor Christus. De profeet Jona, afkomstig uit Israël, moest daar gaan vertellen dat deze corrupte stad binnen veertig dagen door God zal worden weggevaagd. Maar na zijn donderpreek veranderen alle inwoners, de koning voorop, en wonderlijk genoeg zelfs alle dieren hun manier van leven. Ze komen tot inkeer en God spaart de stad, wat Jona niet kan verteren, want God doet uiteindelijk niet wat hij volgens Jona zou gaan doen.

Iets dergelijks zien we ook gebeuren in de parabel over een vader met twee zonen. Als de jongste na een losbandig leven, ver van huis en haard, ten slotte tot inkeer komt, en weer thuis door zijn vader met open armen en vol compassie ontvangen wordt, staat de oudste zoon buiten te mokken. Hij is woedend omdat zijn vader zijn jongste zoon, die zich van God noch gebod iets had

aangetrokken, liefdevol verwelkomt en een bruisend feest laat aanrichten. Net als God in het verhaal over Jona is de vader barmhartig, liefdevol en vergevingsgezind, en dat ook nog eens onvoorwaardelijk.

Orgelspel

De parabel heeft een bijzondere functie. Jezus vertelt dit prachtige verhaal terwijl hij aan tafel zit met tollenaars, die indertijd als zondaars werden beschouwd. Dat gedrag van Jezus wordt afgekeurd door de Farizeeën; wie met pek omgaat, besmeurt zich, vinden zij. Om dat verwijt te ontzenuwen vertelt Jezus een verhaal, waarmee hij de Farizeeën een spiegel voorhoudt: met hun kritiek lijken zij op de oudste zoon, die van zichzelf zegt dat hij altijd volgens de regels heeft geleefd; de tollenaars lijken op de jongste zoon, die na een zondig leven tot inkeer is gekomen; en binnen dit geheel speelt Jezus de rol van de barmhartige vader.

Ook voor ons is dit verhaal heel herkenbaar. Op allerlei momenten in ons leven hebben wij wel iets weg van de jongste zoon, die breekt met anderen en daarmee ook vervreemdt van zichzelf, maar vroeg of laat tot inkeer komt. Door alles te verliezen krijgen we weer voeling met de grond van ons bestaan en kunnen we weer op weg gaan om verbroken relaties te herstellen. Evengoed hebben we soms iets weg van de oudste, de brave Hendrik, die anderen graag afschrijft en buitensluit als ze in onze ogen over de schreef zijn gegaan. Maar uiteindelijk ligt de lat nog hoger: we zijn geroepen om ook in de schoenen te gaan staan van de vader.

Dat is: diep bewogen raken en meevoelen met het lijden en met de frustratie van anderen. Breuken helen of zien te voorkomen. Gedreven worden door een liefde die al bestond voordat er van verwijdering sprake kon zijn, en die altijd zal blijven bestaan, hoe vaak de onderlinge band ook averij oploopt. Is dat goddelijk? Jazeker, maar evengoed is dat diep menselijk.

ORGELSPEL

BELIJDENIS

Gaat u staan

V. Ik zoek houvast bij Jezus,
een man naar Gods hart.

Hij heeft Gods nieuwe wereld ingeluid,
laten zien dat de Ene de bron van liefde is.

- A. En duidelijk getoond wat God voorheeft
met hen die verdrukt worden of niet in tel zijn.

- V. Hij is de levende toetssteen geworden,
waaraan wij afmeten wat goed en verkeerd is
en welke weg wij dienen te gaan.

- A. Bij al wat ik doe wil ik mij laten leiden
door de Geest van de Eeuwige,
die in Jezus zichtbaar is geworden.

- V. Ik reken erop dat de Barmhartige ons vergeeft
wat wij verkeerd doen en
ons ten slotte de hand boven het hoofd houdt.

- A. Ook en juist als wij sterven.
En dat Hij ons daarna blijvend vasthoudt,
voorgoed.

(naar Bas van Iersel)

LIED

*Van ver, van oudsher aangereikt,
een woord dat toch niet van ons wijkt,
nabij en nieuw ons aangedaan,
weer vlees geworden, opgestaan!*

*Dit woord komt tot ons op de wind.
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt
gehoor bij mensen, onderdak.
Dit woord, dat God van oudsher sprak.*

*Dit woord blijft leven in een lied.
Waar mensen zingen sterft het niet,
als adem die de harten voedt,
als lente die ons bloeien doet.*

*Dit lied dat onze nacht verstoort
wordt keer op keer als nieuw gehoord.
Het breekt zich baan in morgenlicht,
een nieuwe dag, een vergezicht.*

*Van ver, van oudsher aangezegd,
een naam, opnieuw op ons gelegd,
een Woord, dat onze monden vult,
een lied, dat Gods gelaat onthult.*

GEDACHTENIS

We delen met elkaar ons kwetsbaar bestaan,
we doen samen wat te doen staat,
tot alle leven in U zal zijn voltooid.

Vandaag danken wij God vanwege een gouden
bruidspaar in ons midden. Al vijftig jaar lang
hebben zij hun leven met elkaar gedeeld, en dat
was – in hun eigen woorden – ‘een leven vol liefde,
trouw en geluk’. Vol vreugde vieren we dat er nog
een tweede gouden bruidspaar in ons midden is;
ook zij zien vol dankbaarheid terug op hun leven
samen.

Bidden wij voor die ziek zijn, tobben,
in het ongewisse verkeren.
Denk aan hen die bij hen waken,
hen liefdevol terzijde staan.
Gedenk hen die brood en beker
dagelijks met ons deelden en ons zijn ontvallen,
naam voor naam, gezicht voor gezicht.

Vandaag noemen we hier in dankbare
herinnering Jos Schoenmakers (2010), rond zijn
verjaardag, en An Schoenmakers-Verhoeven
(1994). Ook noemen we vol respect Kees
Verhoeven (2017), rond zijn verjaardag; zuster
Wilhelma van de Pas (2021), rond haar
verjaardag, en pastor Wim Muskens (2021), rond
zijn sterfdag.

Gedenk ook allen die in angst en wanhoop
verzonken zijn, nu oorlogsgeweld van buitenaf hun
leven in hun land Oekraïne ontwricht. Denk aan de
vluchtelingen, op zoek naar veiligheid en
gastvrijheid, ook bij ons. Wees hen nabij die hun
thuis niet willen verlaten of – zo zwak en arm als ze
zijn – dat ook niet kunnen, Vergeet hen niet die
hun leven geven in hun strijd voor vrijheid en
gerechtigheid.

- A. Er zij licht, vrede rust.

GEBED AAN TAFEL

G. *Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons.
Ze zijn hem trouw
tot alles is volbracht.*

Gij, Vader, door alle tijden
gezien, gevierd als bron van leven,
gezocht, vermoed voorbij de dood –
van wie wij vol zijn zonder 't te weten,
aan wie wij hangen zonder 't te beseffen –

die wij noemen met dierbare namen:
Vader, Liefde, Leven, Trouw,
een Hemel van geluk waarnaar wij uitzien.

Gij van wie gezegd wordt
dat U de mens met zorg hebt geboetseerd
en als een kunstenaar uw ziel in hem gelegd –
Gij die wordt geroepen als de nood het hoogst is,
het leven pijn doet
en alles wijkt in diepe nacht –

Gij hebt uw ware gezicht laten zien
in Jezus van Nazaret,
ons een broeder, U een zoon.

G. *Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons.
Ze zijn hem trouw
tot alles is volbracht.*

Verrukt van U straalde hij
op de berg van geluk –
maar op het kruis schreeuwde hij vertwijfeld:
God, m'n God, waar ben je nou?

Op het laatst heeft hij brood
in zijn handen genomen en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis;
mijn leven voor u.

Hij heeft de beker genomen,
overgedragen en gezegd:
Neem deze van mij over, geef hem door,
want ik zal er niet meer van drinken
voordat alle leven in God zal zijn voltooid;
mijn bloed voor u.
Hij zei ook nog:
Verlies mij en elkaar niet uit het oog.

G. *Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,*

*zij houden de Heer in leven onder ons.
Ze zijn hem trouw
tot alles is volbracht.*

Zoals hij voelde voor het leven
en vertrouwd was met de Vader,
had de dood geen vat op hem.
Daarom vieren we hem
nu we naam willen geven
aan wat wij hopen en vermoeden:
dat alle leven hangt aan God die liefde is
en niets en niemand vallen laat.

Laat ons bidden zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER

Gezongen

*Onze Vader die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome, uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.*

V. U bent allemaal welkom
om het brood van het leven met elkaar te
delen.

COMMUNIE

ORGELSPEL

LIED

Moge de weg voor u opengaan.
Moge de wind in uw rug zijn.
Moge de zon warm op uw gezicht stralen.
Moge de regen op uw velden vallen;
en totdat wij elkaar weer ontmoeten:
blijf veilig in de tedere
liefdevolle armen van God.

Voor alles is een seizoen:
voor ontmoeten, voor afscheid nemen,
voor lachen en voor tranen en pijn.
In alle dingen is God nabij
en wijst je altijd je weg.

*May the road rise to meet you
May the wind be at your back
May the sun shine warm upon your face.
May the rain fall softly on your fields
and until we meet again
may you keep safe
in the gentle loving arms of God*

*For everything there is a season
A time for meeting
A time to say goodbye
In all things
God is near
Always guiding your way*

*May the road rise to meet you
May the wind be at your back
May the sun shine warm upon your face.
May the rain fall softly on your fields
and until we meet again
may you keep safe
in the gentle loving arms of God*

*For everything there is a season
A time for laughter
A time for tears and pain
In all things
God is near
Always guiding your way*

*May the road rise to meet you
May the wind be at your back
May the sun shine warm upon your face.
May the rain fall softly on your fields
and until we meet again
may you keep safe
in the gentle loving arms of God*

GEBEDEN EN LIED

V. Dat wij met onszelf in het reine komen, onszelf
aanvaarden zoals we zijn: kwetsbaar en soms
de weg kwijt. Dat wij onszelf hervinden en
vrede hebben met wie wij zijn.

G. *Bij U is er rust,
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven.
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*

V. We kunnen onszelf niet hervinden zonder ook
in het reine te komen met anderen. Dat we
niemand de zwartepiet toespelen. Bidden we
dat we zelf het lef hebben om het initiatief te
nemen om tot verzoening te komen.

G. *Bij U is er rust,
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven.
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*

V. Dat we het kwaad niet afschuiven op anderen
of God voor ons oorlogskarretje spannen.
Maar het kwaad uitbannen, door mensen niet
langer tegen elkaar op te hitsen maar ze met
elkaar te verbinden.

G. *Bij U is er rust,
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven.
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*

AFSLUITING

Bij het verlaten van dit kerkje kunt u het
tekstboekje meenemen naar huis, om er later nog
eens troost en kracht uit te putten. Graag vragen
wij u om een gulle gave in het collectemandje
achter in de kerk als bijdrage in de hoge kosten
van onze vieringen en andere activiteiten. Veel
dank daarvoor.

ZEGENWENS

Gaat u staan

Gezegend zijt Gij,
die ons zo vreemd bent en zo vertrouwd,
dichter bij ons dan wij bij onszelf zijn,
open onze oren en ogen voor uw aanwezigheid.

Moge de Eeuwige ons zegenen en behoeden,
moge de Ene het licht van zijn gelaat
over ons doen schijnen en ons genadig zijn.

**Doe lichten over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.
Zegene ons de levende en barmhartige God,
Vader, Zoon en heilige Geest.**

A. Amen.

ORGELSPEL

TEKST TER EIGEN OVERWEGING

Meditatie bij het schilderij van Rembrandt over de vader en zijn verloren zoon.

De vader vangt zijn zoon op en geeft hem als het ware de zegen. Je zou kunnen zeggen: het zegenende gebaar van de vader hem teruggeeft aan het leven. Het gebaar van de vader is een gebaar van genade, gratie.

De vader heeft een rode mantel om. Hij heeft van Rembrandt een wat bleek en uitgehold gelaat gekregen. Waarom Rembrandt dat gedaan heeft is niet te zeggen. Het wijst in ieder geval wel op de gevolgen van een bewogen en pijnlijk gemis van zijn jongste zoon.

Een opvallend detail zijn de kwasten aan de mantel van de vader. Deze kwasten zijn bij Joden gebruikelijk om aan de trouw van God te herinneren.

De handen van de vader vertonen een opvallend verschil. De ene hand is een echte grote en ruige vaderhand. Deze hand lijkt echt krachtig op de schouder van de jongste zoon te drukken. Alsof Rembrandt daarmee wil uitdrukken dat de vader hem stevig tegen zich aan wil houden en nooit meer los wil laten. De ander hand lijkt op een schone en zachte moederhand. Deze hand ligt zichtbaar zacht op de rug van de jongste zoon. Hieruit blijkt de liefde en de zorg van de vader.

VERANTWOORDING

**Deze viering is samengesteld door de Liturgische Werkgroep van Open Kerk.
Overweging: Wim Weren.**

**Wees hier aanwezig (A 49);
Alle leven is gegeven (A 93 o);
Dat mensen de eeuwen door (A 164);
Van ver, van oudsher aangereikt (A 249);
Alwie eten van dit brood (A 6);
Onze Vader (A 76);
May the road rise to meet you (A 241 c);
Bij U is er rust (A 263);
Illustratie: Rembrandt, De verloren zoon,
geschilderd tussen 1665 en 1667, kort voor zijn
dood.**

© Open Kerk Helvoirt 2022

INTENTIES VOOR DE GEDACHTENIS

Wij spreken in elke viering intenties uit voor overledenen. Namen daarvoor kunt u doorgeven aan Wim Weren, telefonisch (013 52 19 343) of via e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u ook andere intenties doorgeven.